

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1969 NR. 1

FISKERILOVGIVNING

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG
SEPTEMBER—DESEMBER 1968

FISKERIDIREKTØREN
BERGEN 1969

INNHOOLD

	Side
<i>1. Bestemmelser om utøvelsen av fiske og fangst</i>	3
Kongelig resolusjon av 5. juli 1968 om forbud mot fangst av Ross-sel i sjøen i Antarktis sør for 60° sørlig bredde	3
Forbud mot bruk av sprengstoff under fiskeriene	3
Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 § 11. Maskeviddebestemmelser for trålfisk etter sei i området utenfor norskekysten mellom 62°—64° n. br.	4
Fiske med trål innenfor fiskerigrensen i Finnmark	5
Maskeviddebestemmelse for trål og snurrevad	6
Konvensjon om fisket i det nordøstlige Atlanterhav. North-east Atlantic Fisheries Convention (NEAFC)	7
Konvensjonen om fisket i det nordvestlige Atlanterhav. Northwest Atlantic Fisheries Convention (ICNAF)	8
Bruk av teiner til fangst av krabbe under hummerfredningen	11
 <i>2. Bestemmelser om fiskernes driftsmidler . . . . .</i>	 12
Forskrifter av 20. juni 1968 om lastelinjer på fiske- og fangstfartøy	12
Forskrifter av 1. juli 1968 om innretning og føring av dekkdagbok	12
Forskrifter av 1. juli 1968 om innretning og føring av kompass- og radiopeilerbok	12
Forskrifter av 3. juli 1968 om fartssertifikat for fiske- og fangstfartøyer	13
Forskrifter av 4. juli 1968 om utstyrssertifikat for fiske- og fangstfartøy	13
Forskrifter av 5. juli 1968 om sikkerhetstiltak på fiske- og fangstfartøy	13
Forskrifter for lugarer m. v. for besetning på fiske- og sel-fangstfartøyer av 22. november 1957 med senere endringer	14
Forskrifter om bygging av fiske- og fangstfartøy	17

BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE OG
FANGST

Kongelig resolusjon av 5. juli 1968 om forbud mot fangst av Ross-sel i sjøen i Antarktis sør for 60° sørlig bredde.

I medhold av § 3 i lov av 14. desember 1951 om fangst av sel bestemmes:

I

Det er forbudt å fange eller avlive Ross-sel (*Ommatophoca rossi*) på landområdene eller på fastisen i Antarktis sør for 60° sørlig bredde.

II

I havområdene sør for 60° sørlig bredde er det forbudt å fange eller avlive sel som oppholder seg i sjøen.

III

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Forbud mot bruk av sprengstoff under fiskeriene.

I medhold av § 37, punkt 2, i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 21. august 1968 bestemt:

I

Bruk av sprengstoff i forbindelse med fangst av sild og brisling er forbudt. Sprengstoff som kan nyttes til slik fangst må ikke finnes om bord på fartøyene på fiskeplassene eller på vei til og fra fiskefeltet.

II

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

I lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og i lov av 6. mars 1964 om laksefisket og innlandsfisket, er det fastsatt liknende forbud.

Sprengstoff-forbudet gjelder således for alle fiskerier.

Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av forbudet kan medføre straff og inndragning.

Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 § 11. Maskeviddebestemmelser for trålfisk etter sei i området utenfor norskekysten mellom 62°—64° n. br.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 15. oktober 1968 bestemt:

I

Under trålfiske etter sei i området mellom 62° og 64° n. br. og øst for 4° østlig lengde tillates fartøyer på inntil 200 br.reg. tonn å benytte trål med maskevidde under de i § 11, 1 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 fastsatte minste maskeviddemål (130 og 120 mm), dog ikke mindre maskevidde enn 80 mm.

II

Trålredskaper som det etter punkt I er tillatt brukt kan ikke nyttes til fangst av fisk som det er fastsatt minstemål for, jfr. § 3 i forannevnte resolusjon. Kommer slik fisk i fangsten kan den ikke ilandføres for omsetning.

III

Denne bestemmelse trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Fiske med trål innenfor fiskerigrensen i Finnmark.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet 13. september 1968 bestemt:

I

Fiske med trål (bunnslepenot) er forbudt i Finnmark fylke mellom 4 og 6 nautiske mil utenfor grunnlinjene på strekningen mellom en linje i rettviseende 315° (NV) fra Fuglen lykt på Sørøya og en linje mellom rettviseende 135° (SO) av Kibergneset lykt i tiden fra og med 1. november til og med 1. mars.

II

Unntatt fra forbudet under I er følgende områder:

1. Persfjordfeltet mellom en linje fra Korsnesaksla rettviseende 45° (NO) og en linje fra Kavringen rettviseende 45° (NO).
2. Råsafeltet mellom meridianene $22^{\circ}50'$ o. l. og $23^{\circ}30'$ o. l.

III

Denne bestemmelse trer i kraft straks og gjelder til og med 1. mars 1970.

Maskeviddebestemmelse for trål og snurrevad.

Fastsatt i norsk fiskerilovgivning i henhold til konvensjonene om fisket i det nordlige Atlanterhav

De norske bestemmelser om maskevidde i trål og snurrevad er basert på vedtak i den internasjonale konvensjon av 8. februar 1949 om fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF) og konvensjonen av 23. januar 1959 om fisket i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC).

Følgende kartskisse viser de to avtaleområder:

Grenselinjen mellom disse to avtalers områder går sørover fra Kap Farvel på Grønland langs meridianen 44° v. l. til 59° n. br. og derfra østover langs breddegraden til 42° v. l. og derfra sørover langs meridianen 42° v. l. til 36° n. br.

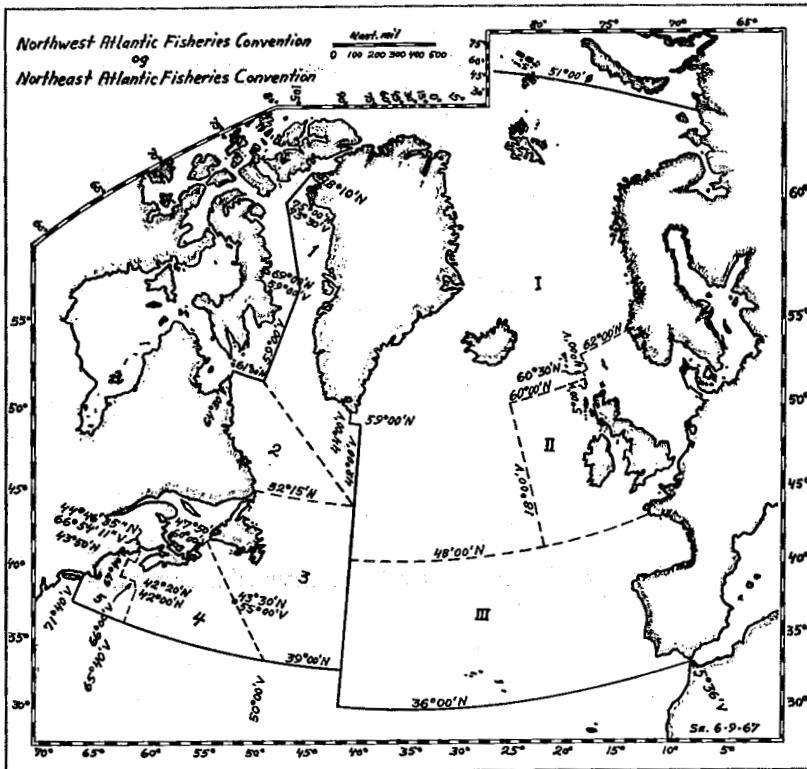
Området for NEAFC's vedkommende er oppdelt i regioner (I, II og III) og området for ICNAF's vedkommende i *underområder* (1, 2, 3, 4 og 5).

Da de vedtatte maskeviddereguleringer for ICNAF-området først trådte i kraft den 21. september 1968, har en hittil ikke hatt norske bestemmelser om maskevidde for dette området.

Fiskeridepartementet har nå utferdiget nye maskeviddebestemmelser, hvori maskeviddebestemmelsene for ICNAF-området er innarbeidet. Samtidig er det i bestemmelsen for bruk av småmasket not medtatt polartorsk (ismort), overensstemmende med vedtak på årsmøtet i NEAFC i 1968.

*

De norske bestemmelser vedrørende maskevidden i trålredskaper i de to avtaleområder er nå som følger:

Konvensjonen om fisket i det nordøstlige Atlanterhav. Northeast Atlantic Fisheries Convention (NEAFC).

Region I.

- a) 120 mm maskevidde i trål av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 130 mm maskevidde i trål av annet materiale enn nevnt under a).
- c) 110 mm maskevidde i snurrevad.

Region II.

80 mm maskevidde i trål og snurrevad, uansett materiale.

Region III.

I det internasjonale vedtak for denne region er maskevidden fastsatt til 60 mm i så vel snurrevad som trål.

Konvensjonen om fisket i det nordvestlige Atlanterhav. Northwest Atlantic Fisheries Convention (ICNAF).

For underområde 1 (farvannene ved Vest-Grønland) tilsvarende maskeviddene i trål de som er fastsatt for region I i NEAFC.

For de øvrige underområder (farvannene ved Labrador, Newfoundland, Nova Scotia og USA's østkyst) er maskevidden 114 mm uansett materiale.

Etter de norske maskeviddebestemmelser er det i henhold til vedtak i medhold av de to konvensjoner gitt adgang til i tillegg til en beskyttende innretning på trålposens underside å nytte beskyttelsesnot også på øvre side av posen, forutsatt at denne har en maskevidde som er minst det dobbelte av maskevidden i selve trålposen, og at den er festet til fiskeposen maske for maske rundt alle fire sider og langs midtlinjen.

Det er også adgang til å nytte redskaper med mindre maskevidde (under 50 mm) i forbindelse med fiske etter nærmere bestemte fiskearter (sild, makrell, øyepål, tobis m. v.).

Nedenfor gjengis maskeviddebestemmelsene i sin helhet:

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 og kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 12. november 1968 bestemt:

I

§ 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 skal lyde:

Det er forbudt å bruke eller ha om bord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen not som slepes langs eller nær sjøbunnen hvis det i noen del av noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

1. I farvann (Barentshavet, Spitsbergen, Bjørnøya og Norskehavet) øst for 0-meridianen, nordenfor 62° n. br. og i farvann (Færøyane, Island og Øst-Grønland) vest for 0-meridianen nordenfor en linje trukket fra posisjonen 0-meridianen og 62° n. br. vestover langs breddegraden til posisjon 4° v. l. Fra denne posisjon langs meridianen sørover til posisjonen $60^{\circ}30'$ n. br. og fra denne langs breddegraden til posisjonen 5° v. l. og videre sørover langs meridianen til posisjonen 60° n. br. og langs breddegraden til posisjonen 18° v. l., fra denne posisjon langs meridianen sørover til posisjon 48° n. br. og videre langs breddegraden til posisjonen 48° n. br. og 42° v. l. Og endelig i farvann (Vest-Grønland) østenfor en linje fra sistnevnte posisjon langs meridianen til posisjonen $52^{\circ}15'$ n. br. og derfra i en rett linje nordvest til posisjonen 61° n. br. og 59° v. l. Videre fra denne posisjon langs meridianen til posisjonen 69° n. br., deretter i en rett linje nordvest til posisjonen 75° n. br. og $73^{\circ}30'$ v. l., og endelig langs meridianen til posisjonen $78^{\circ}10'$ n. br. (Grønlands fastland).
  - a) 120 mm i trål av hamp, bomull, polyester og polyamid.
  - b) 130 mm i trål av annet materiale enn nevnt under a).
  - c) 110 mm i snurrevad.
2. I farvann (Labrador, Newfoundland, Nova Scotia og USA's østkyst) vestenfor 42° v. l. og sønnenfor en rett linje fra posisjon $52^{\circ}15'$ n. br. og 42° v. l. nordvest til posisjon 61° n. br. og 59° v. l. og derfra langs breddegraden vestover

til posisjon $64^{\circ}30'$ v. l. og endelig derfra sør-
over langs meridianen til fastlandet 114 mm i
trål, uansett materiale.

3. I øvrige farvann (Nordsjøen og området vest av
De Britiske Øyer) nordenfor 48° n. br. og østen-
for 18° v. l. 80 mm i trål og snurrevad, uansett
materiale.

Minste maskevidde skal være slik at når masken
er strukket diagonalt i notens lengderetning skal et
flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde
som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom
masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning
som snører sammen eller på annen måte innsnevrer
maskene. Det er dog adgang til å feste til undersiden
av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for
å hindre slitasje.

Videre er det tillatt for trålnøter med maskevidde
på 120 mm eller mer å feste et stykke not til fiske-
posen for å hindre slitasje når:

- a) dette notstykket ikke har mindre maskevidde enn
det dobbelte av den som er fastsatt for selve
trålnoten.
- b) dette notstykket er festet til fiskeposen maske for
maske rundt alle fire sider og langs midtlinjen
(posens lengdeakse) og diagonalt.

Nøter med mindre maskevidde enn bestemt i punkt
1 og 3 kan brukes og has om bord under fiske etter
makrell, sild, sildartet fisk, lodde, sil, øyepål, smelt,
ål, fjesing, kolmule, hestemakrell (taggmakrell), po-
lartorsk (ismort), strandreker, dypvannsreker, sjøkreps
(bokstavhummer), muslinger eller andre skalldyr på
betingelse av at maskevidden i fiskeposen ikke er
større enn 50 mm, at redskapene ikke brukes til
fangst av andre fiskearter og at fisk som er under
fastsatt minstemål, jfr. § 3, og som måtte komme

med i fangsten, straks kastes overbord. I fangster tatt i området sønnenfor 64° n. br. kan likevel inntil 10% i vekt av hver total landing eller del derav som ikke er bestemt til menneskeføde bestå av undermåls fisk. Hvitting mellom 20 og 23 cm anses ikke som undermålsfisk i denne forbindelse.

Bestemmelsene i denne paragraf kommer ikke til anvendelse på fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten i forskningsøyemed.

II

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Bruk av teiner til fangst av krabbe under hummerfredningen.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 10. desember 1968 bestemt:

I

Det er forbudt å bruke redskaper med agn til fangst av krabbe i hummerfredningstiden:

- a) På grunnere vann enn 30 m på kyststrekningen Lindesnes (Lindesnes fyr) til Jomfruland (Jomfruland fyr).
- b) På grunnere vann enn 25 m på kyststrekningen Jomfruland (Jomfruland fyr) til Tønsberg Tønne.

II

Denne bestemmelse, som er en forlengelse av Fiskeridepartementets bestemmelse av 6. januar 1967, trer i kraft 1. januar 1969 og gjelder inntil 31. desember 1970.

BESTEMMELSER OM FISKERNES DRIFTSMIDLER

Forskrifter av 20. juni 1968 om lastelinjer på fiske- og fangstfartøy.

Sjøfartsdirektoratet har fastsatt forskriftene den 20. juni 1968 i henhold til §§ 1, 55 og 59 og i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 5. april 1963 om bemyndigelse til Sjøfartsdirektoratet til å utferdige forskrifter i medhold av sjødyktighetsloven.

Forskriftene er inntatt i Norsk Lovtidend nr. 26 — 8. august 1968, og i Meddelelser fra Sjøfartsdirektoratet nr. 232 — 22. juli 1968.

Forskrifter av 1. juli 1968 om innretning og føring av dekksgdagbok.

Med hjemmel i § 300 i lov om sjøfarten av 20. juli 1893 (jfr. endringslov av 17. juni 1966 og Kronprinsregentens resolusjon av 5. mai 1967) har Sjøfartsdirektoratet den 1. juli 1968 gitt forskrifter om innretning og føring av *dekksgdagbok på visse skip i utenriks fart*, samt på *fiske- og fangstfartøyer* på 500 brt. og derover.

Forskrifter av 1. juli 1968 om innretning og føring av dekksgdagbok.

Med hjemmel i § 300 i lov om sjøfarten av 20. juli 1893 (jfr. endringslov av 17. juni 1966 og Kronprinsregentens resolusjon av 5. mai 1967) har Sjøfartsdirektoratet den 1. juli 1968 gitt følgende forskrifter om innretning og føring av dekksgdagbok på visse skip i *innenriks fart* og *utenriks fart på fiske og fangstfartøyer*.

Forskrifter av 1. juli 1968 om føring av kompass- og radiopøilerbok.

Med hjemmel i § 300 i lov om sjøfarten av 20. juli 1893 (jfr. endringslov av 17. juni 1966 om

Kronprinsregentens resolusjon av 5. mai 1967) har Sjøfartsdirektoratet den 1. juli 1968 gitt følgende forskrifter om innretning og føring av Kompass- og Radiopeilerbok på *visse skip i utenriks fart, samt på fiske- og fangstfartøyer på 500 brt. og derover.*

Forskriftene om innretning og føring av dekkdagbok samt kompass- og radiopeilerbok er inntatt i Norsk Lovtidend nr. 27 — 9. august 1968, og i Meddelelser fra Sjøfartsdirektoratet nr. 230 — 15. juli 1968.

Forskrifter av 3. juli 1968 om fartssertifikat for fiske- og fangstfartøyer.

Forskriftene er fastsatt av Sjøfartsdirektoratet den 3. juli 1968 i henhold til §§ 1, 35 og 41 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 12. oktober 1962 og 5. april 1963 om bemyndigelse til Sjøfartsdirektoratet til å utferdige forskrifter i medhold av Sjødyktighetsloven.

Forskrifter av 4. juli 1968 om utstyrssertifikat for fisk- og fangstfartøy.

Forskriftene er fastsatt av Sjøfartsdirektoratet den 4. juli 1968 i henhold til §§ 1, 35 og 41 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 12. oktober 1962 og 5. april 1963 om bemyndigelse til Sjøfartsdirektoratet til å utferdige forskrifter i medhold av Sjødyktighetsloven.

Forskrifter av 5. juli 1968 om sikkerhetstiltak på fiske- og fangstfartøy.

Forskriftene er fastsatt av Sjøfartsdirektoratet den 5. juli 1968 med hjemmel i §§ 1, 41 og 42 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av

12. oktober 1962 og 5. april 1963 om bemyndigelse til Sjøfartsdirektoratet til å utferdige forskrifter i medhold av Sjødyktighetsloven.

Forskriftene om fartssertifikat, utstyrssertifikat og sikkerhetstiltak er inntatt i Norsk Lovtidend nr. 28 — 14. august 1968 og vil også bli offentliggjort i Meddelelser fra Sjøfartsdirektoratet.

Forskrifter for lugarer m. v. for besetningen på fiske- og selfangstfartøyer av 22. november 1957 med senere endringer.

I medhold av § 1, 3. ledd og § 46 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 5. april 1963, har Sjøfartsdirektoratet den 16. oktober 1968 fastsatt følgende bestemmelser:

I

I forskrifter for lugarer m. v. for besetningen på fiske- og selfangstfartøyer av 22. november 1957 med senere endringer foretas følgende endringer:

§ 4, punkt 1, tilføyes etter første setning:

Soverom skal plasseres midtskips eller akterut.

I spesielle tilfelle kan Sjøfartsdirektoratet når fartøyets størrelse, type eller påtenkt bruk gjør enhver annen plassering urimelig eller ugjennomførilig, tillate at soverommene plasseres forut, men ikke i noe tilfelle forenom kollisjonsskottet.

§ 5, punkt 1, 1. ledd tilføyes:

Hoveddamprør og spilldamprør for vinsjer og liknende utstyr skal, når det er teknisk mulig, ikke gå gjennom innredningen for besetningen eller gjennom korridorer som fører dit. Når slike rør går

gjennom nevnte innredning eller korridorer, skal de være forsvarlig isolert og innkapslet.

§ 5 tilføyes et nytt punkt 6:

Alle praktiske skritt skal tas for å verne innredningen for besetningen mot fluer og andre insekter.

§ 8 tilføyes et nytt punkt 5:

Et permanent blått lys skal dessuten være å finne i soverommene om natten.

§ 10 tilføyes et nytt punkt 4:

Køyfordelingen blant besetningsmedlemmene skal så langt råd er ordnes slik at vaktene er skilt, og at ingen dagmann deler rom med dem som går vakt.

§ 12, punkt 1, 3. ledd, første setning skal lyde:

Køyenes innvendige størrelse skal minst være $1,95 \text{ m} \times 0,68 \text{ m}$.

§ 13, punkt 1, skal lyde:

På fartøyer på 75 tonn og derover skal det være et låsbart klesskap til hver mann som rommet er bestemt for. Skapets innvendige dimensjoner skal minst være $1,50 \text{ m} \times 0,40 \text{ m} \times 0,30 \text{ m}$. På fartøyer under 75 tonn skal det være klesskap for hver 5 mann og med så rommelige dimensjoner som mulig og anbrakt på hensiktsmessig sted. Klesskap kan erstattes av en stor skuff når Skipskontrollen finner dette hensiktsmessig. Dessuten skal det på hensiktsmessig måte anbringes låsbare skufferom eller småskap med følgende dimensjoner:

På fartøyer på 75 tonn og derover: $0,056 \text{ m}^3$.

På fartøyer under 75 tonn: $0,035 \text{ m}^3$.

§ 13, punkt 2, skal lyde:

Soverommene skal være utstyrt med bord eller pult. Disse kan være fastmontert, nedslagbare eller til å trekke ut. Dessuten skal det være sitteplasser for alle som rommet er bestemt for.

§ 13, punkt 8, skal lyde:

Innboet skal være laget av glatt, hardt materiale, som ikke har lett for å slå seg, tæres eller huse utøy.

§ 13 tilføyes nytt punkt 10:

Soverom skal ha gardiner for lysventilene.

Det skal være minst en bokhylle i hvert soverom.

§ 14 tilføyes nytt punkt 6:

Når det lar seg gjøre skal spiserom planlegges, møbleres og utstyres slik at de er egnet som dagrom.

I § 15, punkt 3, 1. ledd, første setning endres 12 til 8.

§ 18, punkt 1, skal lyde:

Det skal være minst ett klosett for hver 8 mann eller færre.

På fartøyer på 500 tonn og derover skal det dessuten være eget klosett for offiserer.

§ 18, punkt 2, tilføyes:

Det skal ikke gå gjennom ferskvann- eller drikkevannstanker og skal heller ikke legges oppunder dekket i spiserom eller soverom.

§ 18 tilføyes nytt punkt 4:

Klosettene skal ligge bekvemt til fra soverom og vaskerom, men atskilt fra disse. Det skal ikke være direkte adgang fra klosettene til soverom.

Dersom klosettene har atkomst fra en korridor hvorfra det også er atkomst direkte til soverom, skal klosettene skilles fra korridoren ved en forgang. Dette gjelder ikke når et klosett ligger i et rom mellom 2 soverom med til sammen høyst 4 personer.

§ 18 tilføyes nytt punkt 5.

Når det er flere klosetter i et rom, skal de være tilstrekkelig skjermet slik at de blir avsondret fra hverandre.

II

Disse bestemmelser trer i kraft 6. november 1968.

Forskrifter om bygging av fiske- og fangstfartøy.

(Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 2. oktober 1968 i henhold til §§ 1, 35 og 41 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 12. oktober 1962 og 5. april 1963 om bemyndigelse til Sjøfartsdirektoratet til å utferdige forskrifter i medhold av Sjødyktighetsloven).

§ 1. Definisjoner.

I disse forskrifter betyr:

1. Fiske- og fangstfartøy: Fartøy som brukes til å fange fisk, hval, sel, hvalross eller andre levende ressurser i sjøen.
2. Nytt fartøy: Fiske- og fangstfartøy hvis kjøl strekkes, eller som er på et liknende byggetrinn, på eller etter den dag disse forskrifter trer i kraft. Likt med nytt fartøy regnes fartøy som innkjøpes fra utlandet på eller etter nevnte dag.
3. Eksisterende fartøy: Fiske- og fangstfartøy som ikke er nytt fartøy.
4. Klassifisert fartøy: Fiske- og fangstfartøy som har klasse i anerkjent besiktigelsesinstitusjon.
5. Anerkjent besiktigelsesinstitusjoner:
  - 5.1. Det norske Veritas.
  - 5.2. Lloyd's Register of Shipping.
  - 5.3. Bureau Veritas.
  - 5.4. Germanischer Lloyd.
  - 5.5. American Bureau of Shipping.
6. Lastelinjekonvensjonen (1966): Den internasjonale konvensjon om lastelinjer som ble undertegnet i London den 5. april 1966.
7. Tonn: Registertonn brutto.
8. Godkjent: Godkjent av Sjøfartsdirektoratet.
9. Værtett: Værtett betyr at det under hvilke som helst forhold på sjøen ikke vil trenge vann inn i fartøyet.

§ 2.

Anvendelse.

Disse forskrifter gjelder for fiske- og fangstfartøy på 10,67 meters (35 engelske fot) lengde over alt og derover, slik de fremgår av de enkelte paragrafer.

§ 3.

Anmeldelse av nybygg.

1. Bygging av fiske- og fangstfartøy på 25 tonn og derover skal anmeldes til Sjøfartsdirektoratet på fastsatt skjema. Anmeldelsen skal innsendes i 3 eksemplarer før kjølen strekkes.
2. For fartøy som bygges i Norge skal vedkommende verksted innsende anmeldelsen gjennom Skipskontrollen i distriktet der arbeidet utføres.
3. For fartøy som bygges i utlandet skal anmeldelsen innsendes av rederiet.

§ 4.

Tegninger.

1. For nytt fartøy på 25 tonn og derover som ikke er klassifisert skal tegninger i samsvar med reglene til Det norske Veritas og forskrifter og bestemmelser som er fastsatt av Sjøfartsdirektoratet i medhold av sjødyktighetsloven innsendes til Sjøfartsdirektoratet for godkjenning.
2. For nyt fartøy på 25 tonn og derover som er klassifisert skal det innsendes tegninger i samsvar med forskrifter og bestemmelser som er fastsatt av Sjøfartsdirektoratet i medhold av sjødyktighetsloven.
3. Når eksisterende fartøy på 50 tonn og derover ombygges eller forandres, skal det innsendes tegningen i samsvar med punktene 1 og 2 som viser ombyggingen eller forandringen.
4. For fartøy som anvendes til fangst i isfarvann skal tegninger i henhold til punktene 1—3 innsendes, uansett fartøyets størrelse.
5. For fartøy som bygges, ombygges eller forandres

- i Norge skal vedkommende verksted innsende tegninger gjennom Skipskontrollen i distriktet der arbeidet utføres. Når arbeidet utføres i utlandet eller fartøyet innkjøpes fra utlandet, skal tegningene innsendes av rederiet.
6. Tegningene skal innsendes i 3 eksemplarer for hvert fartøy i god tid før arbeidet settes i gang.

§ 5 .

Konstruksjon og styrke m. v.

1. Fiske- og fangstfartøy som ikke er klassifisert skal med hensyn til skrog, overbygninger og dekkshus, rigg med tilbehør, utrustning, maskineri, kjeler, rørledninger m. v., konstruksjon og styrke tilfreds- stille reglene til Det norske Veritas og forskrifter og bestemmelser som er fastsatt av Sjøfartsdirek- toratet i medhold av sjødyktighetsloven. Hvor reglene til Det norske Veritas ikke passer, skal konstruksjon og styrke være i samsvar med Sjø- fartsdirektoratets krav.
2. Klassifisert fartøy skal være i samsvar med reg- lene til vedkommende besiktigelsesinstitusjon og forskrifter og bestemmelser som er fastsatt av Sjø- fartsdirektoratet i medhold av sjødyktighetsloven.
3. Fartøy som anvendes til fangst i isfarvann skal være i samsvar med reglene til Det norske Veritas for fangstfartøy og forskrifter og bestemmelser som er fastsatt av Sjøfartsdirektoratet i medhold av Sjødyktighetsloven.

§ 6.

Stabilitet m. v.

1. Nytt fartøy skal bygges slik at det får en til- strekkelig stabilitet og forsvarlig trim under for- skjellige lasteforhold. Dersom dette ikke oppnås utelukkende ved formingen av fartøyer, skal for- svarlig stabilitet og trim sikres på annen måte.
2. Eksisterende fartøy skal ha tilstrekkelig stabilitet og forsvarlig trim under forskjellige lasteforhold.

Om nødvendig skal det i bunnen anbringes tilstrekkelig fast ballast for å oppnå dette.

3. Når fiske- og fangstfartøy på 25 tonn og derover er ferdigbygget, kjøpt inn fra utlandet eller har undergått forandringer som kan berører stabiliteten i vesentlig grad, skal det underkastes en krengningsprøve for bestemmelse av dets metasenterhøyde (GM) og tyngdepunkt (KG). GZ-kurver skal settes opp både for tilfellet at overbygninger settes ut av betraktning og for tilfellet at det tas hensyn til værtett lukkede overbygninger på fribordsdekk. Metasenterhøyde, trim, tyngdepunktets beliggenhet etc. skal angis i alle tilfelle. Følgende skal utarbeides og innsendes til Sjøfartsdirektoratet for godkjenning:

- 3.1. Rapport om krengningsprøven og dens resultat.

- 3.2. Krysskurver eller liknende, og hydrostatiske kurver eller i det minste en deplasementskurve og en kurve for tverrskips metasenters høyde over kjøl (KM-kurve).

- 3.3. GZ-kurver (kurver som viser den opprettende arm) for følgende lastetilstander:

- 3.3.1. Fartøyet i ballast med full utrustning. Mengde og fordeling av brenselolje og ferskvann skal regnes etter ugunstigste forhold som kan forekomme under driften. Det skal korrigeres for fri overflatevirkning i brenselolje-, ferskvannstanker og eventuelle andre tanker. Ballasttanker skal være helt fulle.

- 3.3.2. Fartøyet i fullastet tilstand med full utrustning og med ballasttanker tomme for fartøy over 50 tonn, dog ikke dypere nedlastet enn til sommerlastelinjen i samsvar med de til enhver tid gjeldende forskrifter om lastelinjer. Ingen last på dekk. Brenselolje og ferskvann med kor-

reksjon for fri overflatevirkning som nevnt i punkt 3.3.1.

3.3.3. Fartøyet i fullastet tilstand som nevnt i punkt 3.3.2., men med last på dekk, slik at fartøyet får fribord i samsvar med de til enhver tid gjeldende forskrifter om lastelinjer. Brenselolje og ferskvann med korreksjon for fri overflatevirkning som nevnt i punkt 3.3.1.

4. For nytt fartøy på 25 tonn og derover skal GZ-kurvene for hver av lastekondisjonene i punkt 3, hvor overbygninger med værtette lukningsmidler er tatt i betraktning, tilfredsstillende følgende minimumskrav til stabilitet:

4.1. Arealet under kurven for den rettende arm (GZ-kurven) skal minst være 0,055 meter-radianer regnet opp til $0 = 30$ grader, og ikke mindre enn 0,09 meterradianer regnet opp til $0 = 40$ grader, eller til 0_f dersom denne vinkel er mindre enn 40 grader. I tillegg skal arealet under kurven og mellom $0 = 30$ grader og $0 = 40$ grader eller mellom $0 = 30$ grader og 0_f dersom denne vinkel er mindre enn 40 grader, ikke være mindre enn 0,03 meterradianer, hvor

$0 =$ krenningsvinkelen

$0_f =$ fyllingsvinkelen, det vil si den krenningsvinkel ved hvilken vann kan trenge inn gjennom åpninger i skrog, overbygninger og dekkshus som ikke er lukket med værtette lukningsmidler.

4.2. Den rettende arm (GZ) skal minst være 0,20 m ved en krenningsvinkel lik eller større enn 30 grader.

4.3. Den krenningsvinkel hvor den rettende arm (GZ) har størst verdi, bør være større enn 30 grader og skal aldri være mindre enn 25 grader.

- 4.4. Initialmetasenterhøyden (GM) skal minst være 0,35 m.
5. Nytt fartøy under 25 tonn som omfattes av disse forskrifter skal underkastes en krengningsprøve for bestemmelse av dets metasenterhøyde (GM) og tyngdepunktet (KG). Følgende skal utarbeides og innsendes Sjøfartsdirektoratet for godkjenning:
  - 5.1. Rapport om krengningsprøven og dens resultat.
  - 5.2. Opplysning om fartøyets fribord i fullastet tilstand.
  - 5.3. Ytterligere stabilitetsopplysninger dersom Sjøfartsdirektoratet anser dette nødvendig.
6. Fartøyets fører skal tilstilles et godkjent eksemplar av de stabilitetsopplysninger som forlanges under punktene 3 eller 5. Han skal også gis eventuelle andre opplysninger som er nødvendig for å sette ham i stand til på en hurtig og enkel måte å få nøyaktig veiledning om fartøyets stabilitet under forskjellige fartsforhold. Disse opplysninger skal vedlegges fartøyets dokumenter om bord, og en avskrift skal tilstilles Sjøfartsdirektoratet.
7. Sjøfartsdirektoratet kan tillate at krengningsprøve som nevnt i punkt 3 blir sløffet for det enkelte fartøy, forutsatt at grunnleggende stabilitetsdata kan fås fra krengningsprøve på et søsterskip og det påvises til Sjøfartsdirektoratets tilfredshet at pålitelige opplysninger om stabiliteten av det fartøy som det søkes tillatelse for kan skaffes fra slike grunnleggende data.
8. For fartøy som anvendes i farvann hvor det er fare for nedising skal det tas tilbørlig hensyn til dette ved anvendelse av bestemmelsene i punktene 3—5.

§ 7.

Ballast m. v.

1. Ballast skal bestå av sementstøp, tilpassete sementblokker, sten eller annet materiale som er lett å

holde rent. Ballast skal danne en jevn overflate eller være beskyttet slik at den ikke samler smuss eller andre ting. Ballast som består av sementstøp og danner dørk i lasterom skal være så homogen og ha så stor tetthet i overflaten, at vann fra fiskelast ikke kan trenge inn i støpen.

2. Ballast skal være slik plassert og sikret at den ikke kan forskyve seg.
3. Sugerør for lensepumper skal anbringes slik at bunnvann kan pumpes ut. På fartøy av stål skal brønn ved lensepumpe være sementert eller rustbeskyttet.
4. Mellom hud og garnering skal det være tilstrekkelig ventilasjon. Lukket rom under innredning skal være godt ventilert og tilgjengelig for rengjøring.

§ 8.

Åpninger i fribords- og overbyggningsdekk m. v.

1. Luftrør og ventilatorer.

1.1. Luftrør og ventilatorer skal ha høyde over dekk i samsvar med lastelinjekonvensjonen (1966). Mindre høyde kan tillates for luftrør når den foreskrevne høyde vil være til hinder for arbeidet om bord. Luftrør med redusert høyde skal være utstyrt med effektiv tilbakeslagsventil. For fartøy under 25 tonn som ikke er klassifisert kan høyden av luftrør og ventilatorer fastsettes av Skipskontrollen.

1.2. Luftrør fra brenseloljetanker skal føres over galgedekk eller sikres på annen måte for at sjøen under ingen omstendighet kan trenge inn i brenseloljetanken.

2. Lasteluker.

2.1. Lasteluker skal kunne lukkes værtett. På nytt fartøy, på fartøy som ombygges og når lasteluker forandres, skal karmen for luker på ut-satt dekk være av stål eller likeverdig materiale.

2.2. Lengden av hver enkelt lasteluke med løsluker

av tre og skalkingsanordninger skal ikke være større enn 65 % av fartøyets bredde, og bredden skal ikke være større enn 45 % av fartøyets bredde. Arealet av hver enkelt lasteluke skal dog ikke være større enn $0,22 \cdot B^2$ i kvadratmeter når B er fartøyets største bredde i meter. Dersom lukeåpninger er større enn dette, skal det anbringes værtette lukningsmidler av stål eller likeverdig materiale av godkjent konstruksjon.

- 2.3. På nytt fartøy, på fartøy som ombygges og når lasteluker fornyes eller forandres, skal høyde av lukekarmen være i samsvar med lastelinjekonvensjonen (1966). Mindre høyde av lukekarmen kan tillates når særlige forhold gjør det nødvendig og når fribordet økes tilsvarende. Lukekarmen med redusert høyde skal være utstyrt med værtette lukningsmidler av stål eller likeverdig materiale av godkjent konstruksjon.

3. Nedgang.

- 3.1. På nytt fartøy og på fartøy som ombygges skal nedgang fra utsatt dekk til innredning anbringes så nær fartøyets senterlinje som mulig.
- 3.2. Nedgang til innredning og maskinrom skal kunne lukkes værtett med lukningsmidler av stål eller likeverdig materiale.
- 3.3. For fartøy på 25 tonn og derover skal terskelhøyden være i samsvar med lastelinjekonvensjonen (1966). For fartøy under 25 tonn skal terskelhøyden være minst 380 mm.

4. Nødutgang.

- 4.1. På nytt fartøy og på fartøy som ombygges skal nødutgang anordnes fra innredning under dekk når innredningen er beregnet for 4 personer eller mer.
- 4.2. Dersom nedgangskappe fra åpent dekk til innredning er anbrakt i borde, skal det fra inn-

redning være nødutgang som kan brukes i tilfelle skade ved kollisjon. Skylight som er stort nok og som for øvrig er formålstjenlig, kan godtas som slik nødutgang.

5. Oppgang fra maskinrom m. v.
  - 5.1. Fiske- og fangstfartøy under 500 tonn skal ha egen oppgang fra maskinrom. På fartøy på 50 tonn og derover skal oppgangen ha minst 2 utganger med lett atkomst til fritt dekk.
  - 5.2. På fartøy på 500 tonn og derover skal det fra maskinrom, kjelerom og eventuell tunnel være minst 2 oppganger. En av oppgangene kan føres gjennom vanntett dør. Oppgangene skal være 2 sett stalleidere som er plassert så langt fra hverandre som mulig og som er ført til atskilte dører i casingen. Fra hver oppgang skal det være lett atkomst til fritt dekk.
  - 5.3. Oppganger skal være lette å komme til og gode å bruke. Dersom oppgangene ikke gir tilfredsstillende atkomst til fritt dekk, skal ytterligere hensiktsmessige oppganger anordnes. Fra utgangene skal det være lett atkomst til redningsbåtene. Det skal ikke være direkte åpninger fra maskinrom til oppholdsrom.

§ 9.

Overbygninger, dekkshus m. v.

1. På nytt fartøy og fartøy som ombygges eller forandres skal overbygninger, dekkshus, casing og nedgangskapper være bygget av stål eller likeverdig materiale.
2. På nytt fartøy og fartøy som ombygges eller forandres skal nedgangskapper plassert på utsatt dekk i forskipet ha åpningen akterover.
3. Dersom fartøy som anvendes utenfor 12 nautiske mil av den norske kyst er utstyrt med egnerhus eller andre hus på fribordsdekk til vern under driften, skal disse minst være bygget i samsvar med reglene for dekkshus. Dersom utsatt dekk, for

eksempel under galgedekk, innebygges eller kles igjen, skal rommet være enten lukket eller helt åpent både i forkant og akterkant.

4. Det skal være oppgang til båtdekk både i forkant og akterkant. Dersom disse oppganger ikke gir tilfredsstillende atkomst til redningsredskapene på begge sider av båtdekk, skal ytterligere hensiktsmessige oppganger anordnes.
5. Nytt fartøy på 50 tonn og derover med mindre spring i forskipet enn 1,5 ganger standardspringet skal ha bakk med værtette lukningsmidler. Bakkens lengde skal minst være 0,075 av fartøyets lengde (L) som definert i regel 3, punkt 1, i lastelinjekonvensjonen (1966) og midlere høyde skal minst være 1,5 m over øverste dekkfluktlinje. For fartøy med styrlastighet skal springet måles fra dekkets fluktlinje parallell med fartøyets konstruksjonsvannlinje.
6. Dersom fartøy som anvendes uten 12 nautiske mil av den norske kyst har bakk, skal denne være utstyrt med værtette lukningsmidler. En del av bakken kan dog være åpen, dersom Sjøfartsdirektoratet finner dette forsvarlig.
7. Når eksisterende skanseledning inngår som del av lukket bakk, skal skanseledning i bakkens lengde ha styrke som forlangt for overbygninger.

§ 10.

Drenering av egnerhus m. v.

Egnerhus eller andre hus på fribordsdekk til vern under driften skal være forsvarlig drenert. Avløp skal ha innvendig diameter på minst 75 mm og skal kunne stenges med permanent anbrakte lukningsmidler. Avløp som munner ut under dekk skal være utstyrt med avtakbar sil. For fartøy som kan lastes så dypt at drenering over bord ikke er effektiv kan avløp føres til fartøyets bunn i senterlinje av maskinrom. Det skal sørges for effektivt tilløp til lensepumpens sugestuss.

§ 11.

Styrehus.

1. Fiske- og fangstfartøy som er dekket skal ha styrehus. På fartøy der navigeringen foregår vesentlig ved bruk av kart skal det være innredet hensiktsmessig kartrom eller tilsvarende godkjent avdeling i styrehuset.
2. Styrehus skal ha dør til begge sider. Hvor dette ikke er praktisk mulig, skal styrehus ha dør til fritt dekk i akterkant.
3. Fra styrehus skal det være god oversikt, slik at fartøyet kan manøvreres og navigeres på en sikker måte.

§ 12.

Skanseledning og rekkverk.

1. Fiske- og fangstfartøy skal ha skanseledning eller rekkverk på alle utsatte steder på fribords- og overbyggningsdekk. På nytt fartøy skal høyde av skanseledning og rekkverk være minst 1,0 m. Derksom denne høyde vil virke uheldig for fartøyets drift, kan Sjøfartsdirektoratet fastsette en lavere høyde, dog minst 600 mm. For fartøy under 25 tonn kan høyden fastsettes av Skipskontrollen.
2. Åpning under den laveste stang i rekkverk skal på åpen del av fribordsdekk ikke være over 230 mm. For øvrig skal avstanden mellom stenger i rekkverk ikke være over 380 mm.

§ 13.

Lenseporter m. v.

1. Fiske- og fangstfartøy skal på fribords- og overbyggningsdekk ha lenseportareal i samsvar med lastelinjekonvensjonen (1966).
2. Lemmer i lenseporter skal hengles nær øvre kant slik at de ved overvann åpner utover på en tilfredsstillende måte.
3. Lemmene skal ha klaring slik at de ikke setter seg fast.

4. Åpning i skanseledning skal være beskyttet av rekkverk eller stenger med en innbyrdes avstand på ca. 230 mm.

§ 14.

Samband mellom styrehus og maskinrom.

1. Unntatt som bestemt i punktene 2—4 skal fiske- og fangstfartøy være utstyrt med maskintelegraf og svartelegraf, samt talerør eller telefon mellom styrehus og maskinrom.
2. Fartøy med 2 hovedmotorer tilkopleet hver sin propell skal ha slik utstyr som nevnt i punkt 1 for hver hovedmotor. Telegrafene skal virke uavhengig av hverandre og telegrafene i maskinrom skal ha utpreget forskjellig lyd.
3. Fartøy under 500 tonn hvor propellens trykkretning og omdreiningstall manøvreres fra styrehus behøver ikke å ha maskintelegraf og svartelegraf.
4. Fartøy under 25 tonn hvor det er god talekontakt direkte mellom styrehus og maskinrom behøver ikke å ha utstyr som nevnt i punkt 1.
5. Utstyr som benyttes til samband mellom styrehus og maskinrom skal være av en betryggende, solid konstruksjon og ved besiktelse og prøve virke hensiktsmessig.

§ 15.

Reparasjoner, forandringer og ombygninger.

1. Fiske- og fangstfartøy som gjennomgår reparasjoner, forandringer, ombygninger og utrustning i forbindelse hermed, skal fortsatt tilfredsstillende minst de krav som tidligere var gjeldende for fartøyet. Eksisterende fartøy skal i et slikt tilfelle som regel ikke tilfredsstillende kravene for et nytt fartøy i en mindre utstrekning enn det gjorde tidligere.
2. Reparasjoner, forandringer og ombyggingen av omfattende art og utrustning i forbindelse hermed, skal tilfredsstillende kravene for et nytt fartøy så langt det er rimelig og praktisk mulig.

§ 16.

Dispensasjoner.

Sjøfartsdirektoratet kan under særlige forhold, tillate avvikelser fra bestemmelsen i disse forskrifter når dette finnes forsvarlig for sikkerheten.

§ 17.

Straffebestemmelser.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den alminnelige borgerlige straffelov av 22. mai 1902, § 339, nr. 2, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 18.

Ikrafttredelse m. v.

1. Disse forskrifter trer i kraft 1. desember 1968.
2. Fra samme tid oppheves §§ 2, 3, 4, 6 og 7, litra A, i forskrifter for fiskefartøyers innredning og utrustning m. v. av 22. september 1922 med senere endringer og forskrifter for kontroll med fangstfartøyer i isfarvann av 9. november 1928.
3. Fra samme tid omfattes ikke fiske- og fangstfartøy av forskrifter om kontroll med oljemotorer m. v. i fartøyer av 11. november 1938 med senere endringer.
4. Eksisterende fartøy skal tilfredsstillte kravene i § 7, § 8, punktene 1, 2.2., 3.2., 3.3., 4.2. og 5, § 9, punktene 3, 4, 6 og 7 og §§ 10, 11, 12, 13 og 14, senest 2 år etter forskriftenes ikrafttredelse.